Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

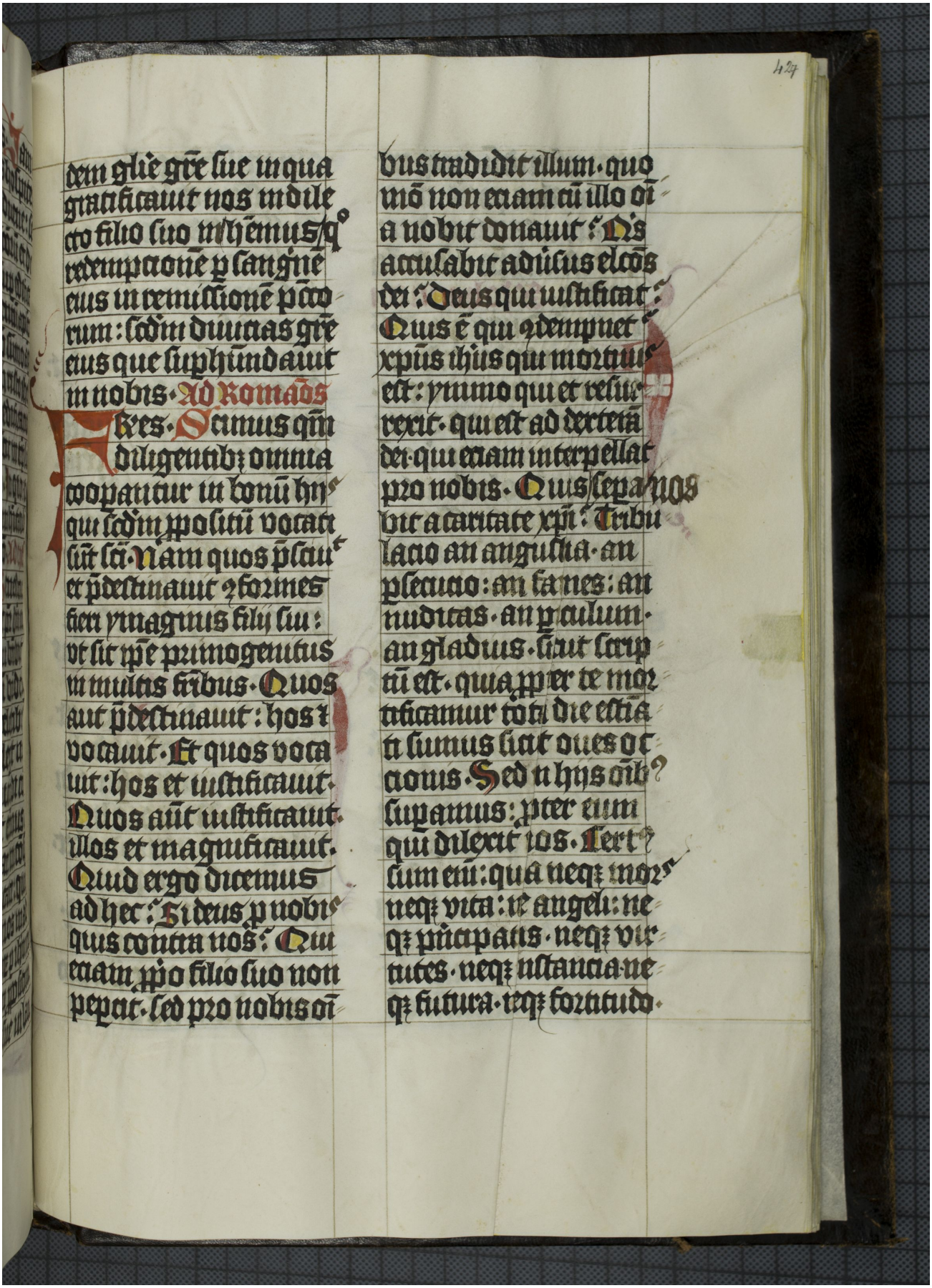

dem gliè grē sue in qua
gratificauit nos in dile
cto filio suo in hēmus q̄
redemptionē p̄ sanguī
eius in remissionē p̄cō
rum: sēdm diuitias grē
eius que superhūdauit
in nobis. Ad Romānos
Fres. Scimus qm̄
diligentib; omnia
cooperantur in bonū his
qui sēdm ꝓpositū vocati
sūt sēi. Nam quos p̄scit
et p̄destinauit conformes
fieri ymaginis filij sui:
vt sit ip̄e primogenitus
in multis frib̄us. Quos
aut p̄destinauit: hos et
vocauit. Et quos voca
uit: hos et iustificauit.
Quos aūt iustificauit.
illos et magnificauit.
Quid ergo dicemus
ad hec: Si deus p nobis
quis contra nos: Qui
etiam p̄pio filio suo non
pepcit. sed pro nobis oī
bus tradidit illum. quo
mō non etiam cū illo oī
a nobis donauit: Qis
accusabit adūsus electos
dei: Deus qui iustificat:
Quis ē qui condempnet:
xp̄us ihūs qui mortuus
est: immo qui et resur
rexit. qui est ad dexteram
dei. qui etiam interpellat
pro nobis. Quis separa nos
bit a caritate xp̄i: Tribu
latio an angustia. an
persecuio: an fames: an
nudicias. an p̄culum.
an gladius. sicut scrip
tū est. quia ꝓter te mor
tificamur tota die estima
ti sumus sicut oues oc
cisionis. Sed in his oīb̄
superamus: ꝓter eum
qui dilexit nos. Certus
sum enim: quia neq; mor
neq; vita: ne angeli: ne
q; principatus. neq; vir
tutes. neq; instantia. ne
q; futura. neq; fortitudo.